

LBRIS

We know
books

Maria Speranța Adriana Bădilescu

Un mic bob de rouă

Cartea Românească
EDUCAȚIONAL

Dormi ușor.....	7
Frig și plouă.....	9
Pui de cuc.....	11
Bunicilor – lacrima mea.....	13
Dăruiește mereu.....	15
Învăță din poveste.....	17
Seduție.....	21
Ce mult am așteptat.....	23
Cheamă-mă.....	25
Speranță în unda ta de zbor.....	27
Șoapte tainice.....	29
Într-o zi – Bibi.....	33
Primul zbor.....	35
Petrec în gând venirea ta.....	37
Și totuși iubesc toamna.....	39
Când zborul e greu.....	41
Fulgi îngândurați.....	43
Ninge pufos.....	45
Pași în primăvară.....	47
Pentru tine, o povăță!.....	49
Primăvară în țară.....	51
Un mic bob de rouă.....	53
Bunicul.....	57
Bunicul și bunica.....	59
Salcâmii bunicilor mei.....	61
Cuvântul.....	65
Mulți boboci ai grădinilor.....	67
Trunchi de copac.....	71
Mogâldeață.....	73
Scrisoare pentru voi	75
Vis de bunică.....	77
O noapte de primăvară.....	79
Harul Divin.....	81

Dormi ușor

Dormi ușor pe brațe blânde,
Când luna în ceruri se ivește,
Te-or legăna visări ce-adună
Trăiri cu rosturi mai alese.

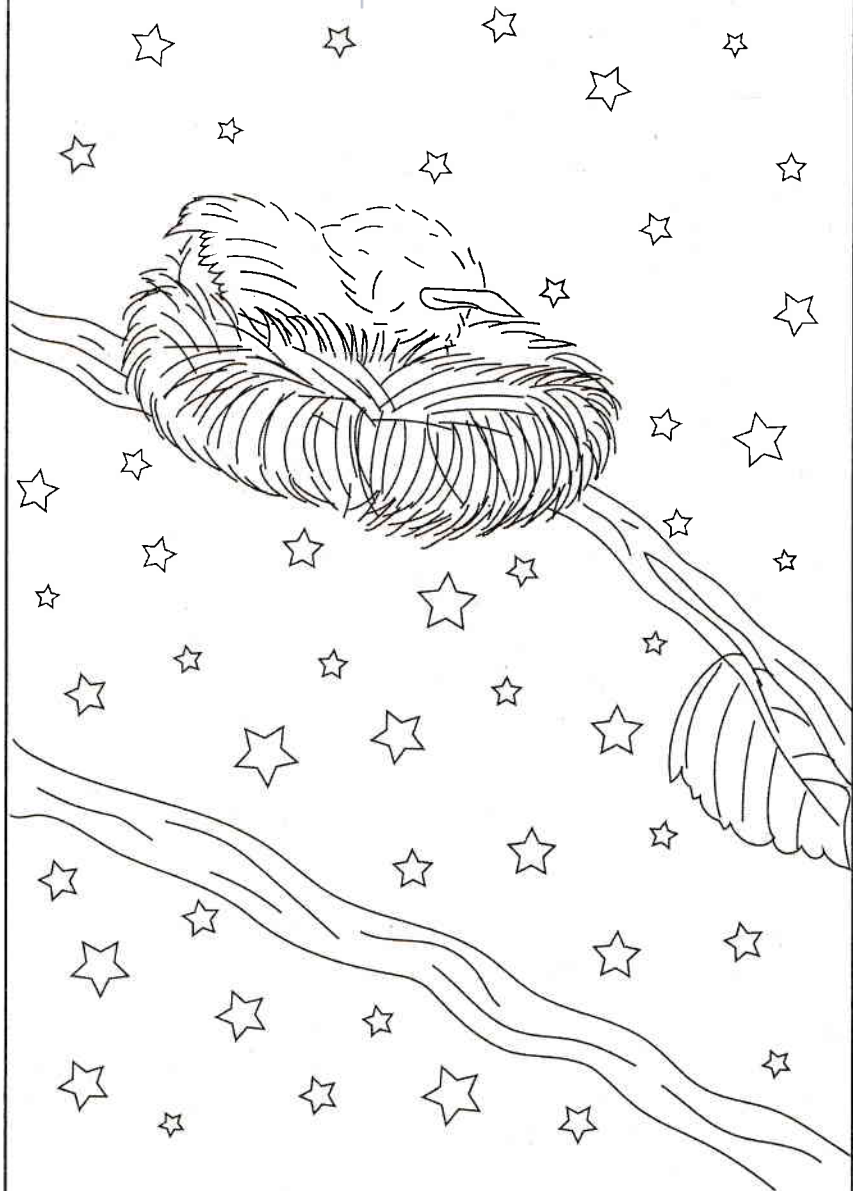
Un zâmbet te supune alene,
Trăiri bogate să-ți aștearnă,
Iar geana în zbateri se desfată.

Eu te privesc și nu îndrăznesc
Să te întreb: În vis ce ți se arată?

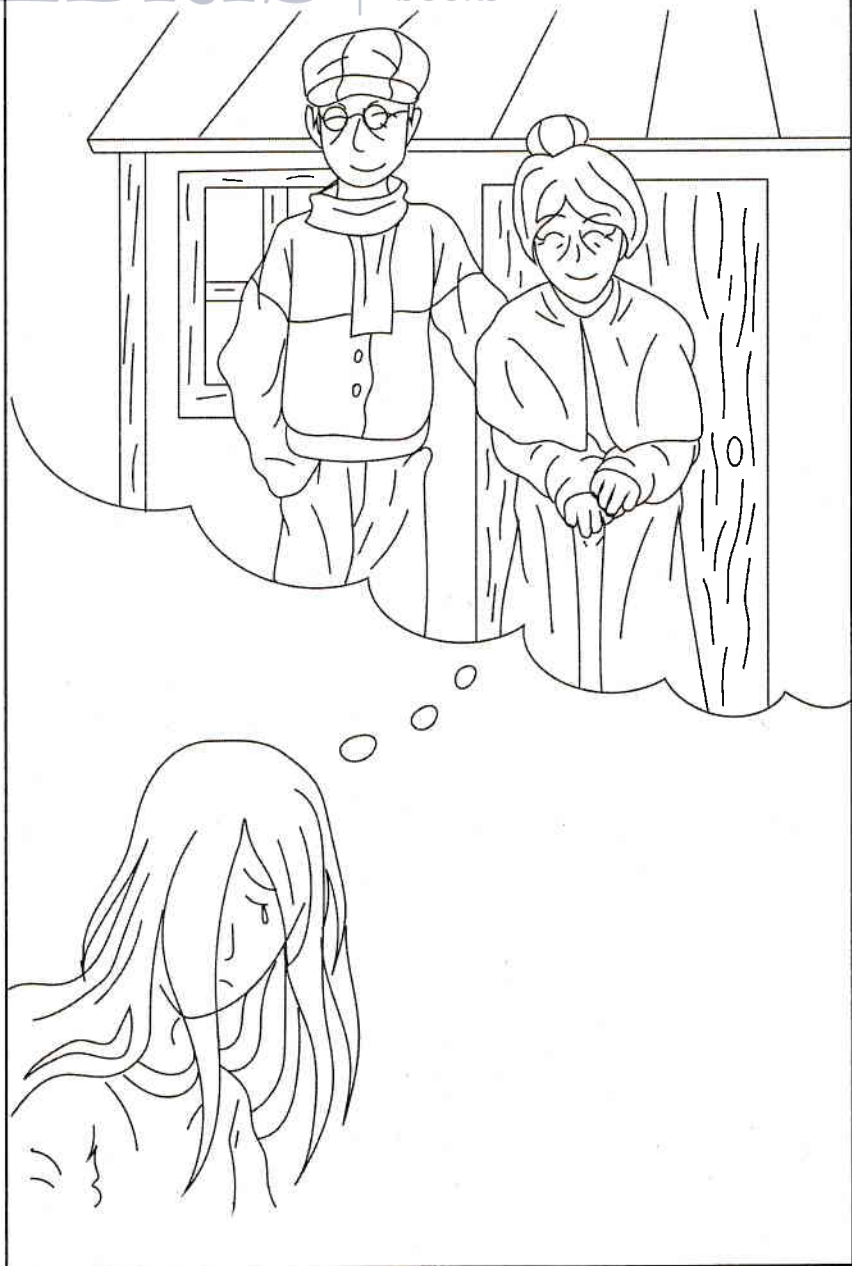
Frig și plouă

Un gândăcel căzut
Pe un bob de rouă,
Țipa perfid,
E frig și plouă!
Lui nu-i păsa
Că roua deasă,
Pe un boboc de trandafir
Îl ajuta să iasă,
Din noaptea albă
A uitării,
Să dea și el
Binețe zării.

Pui de cuc

Dormi adânc în pacea lumii,
Pe un ram de alun în vale,
Legănat de gânduri crude,
Pui de cuc venit să afle,
Între triluri, prin osmoză,
Sensul vieții dumisale.
Dormi adânc, pui de cuc!

Bunicilor - lacrima mea

Îmi este dor de voi, mereu,
Dar nimeni nu vă întoarce
În căsuța din zăvoi
Să vă mai văd o dată.

Din amintiri și azi coboară
Pași oboșiți și îndurerați,
Pe noi să nu ne piardă
În lumea asta mare,
La mare depărtare.

Azi, dorul nu mă lasă
Să nu vă bat la poartă,
Dar poarta e deschisă,
Și-un scrâșnet îmi arată,
În scâncet de durere...

Voi nu sunteți acasă,
Și unchiul e plecat,
De mult plecat de-acasă,
În depărtare mare ați plecat,
Nici vorbă de întors vreodată.

În clipă am înțeles
De ce în pragul casei
Doar praful mă așteaptă,
Și zâmbetul duios
Tristețe îmi arată.